

Naše první účast na setkání briardů v Újezdě nad Lesy

Byla sychravá březnová neděle 22.3.2009 a já si s mým chlupatým kámošem Áťou vyrazila na výlet do Újezda nad Lesy na setkání briardů. Už slovo výlet v Áťovi vyvolává obrovské nadšení a radost, ve mně tedy také, to musím upřímně přiznat. Výletu předcházely přípravy jako mytí, trochu česání, no zkrátka vše, abychom si neuřízli ostudu. Nezdůrazňuji to jen tak náhodou! Po příjezdu na kynologické cvičiště v Újezdě jsem Áťu v dobrém úmyslu nechala proběhnout na místní louce, na louce po zimě pěkně promáčené (to mi jaksi nedošlo!) a Áťa, ještě než začalo nějaké setkání, byl jak prase J , a já taky. To nám však vůbec nezkazilo náladu a těšení se na nové zážitky. Jako naprostý nováček a laik v psím světě jsem byla plná očekávání, co vše nás čeká a čemu všemu novému se přiučíme.

Zatímco se sjížděli briardí milovníci, jsme se my už občerstvovali v místní kantýně, kde měli mimo jiné i výborné vdolky. Na setkání přijeli i naši přátelé ze Stromovky, kam jezdíme cvičit pejsky, a taky naše výcviková instruktorka Táňa, takže jsme se cítili jako doma.

Po přátelském přivítání a občerstvení nám v první části programu bylo názorně předvedeno, jak správně česat, jaké hřebeny používat, jak si hřebeny upravit tak, abychom těm našim drahouškům ponechali co nejvíce srsti. Dozvěděli jsme se, jaké přípravky používat při koupání, česání a co a jak zastříhnout a spousty dalších zajímavých a důležitých informací k kráslicí problematice.

V druhé části jsme se přesunuli na cvičiště, kde nám byla podrobně vysvětlena pravidla vystavování a vše kolem. Hned potom jsme si všechny načerpané vědomosti vyzkoušeli na vlastní kůži.

Nastoupení do kruhu jsme s Áťou zvládli bez problémů, na tom snad není ani co zkazit. Prohlídka psa už byla malinko horší, no a běhání v kruhu katastrofa. Když k nám přistoupila „rozhodčí“ Monika a chtěla provést prohlídku psa, koukal Áťa zprvu nedůvěřivě, ale nakonec to přežil. Horší bylo koukání do tlamy, to zatnul zuby a nikdo se mu do huby koukat nebude a hotovo! Naštěstí se mi ho podařilo vlídným slovem přemluvit, takže tlamu otevřel a zuby si nechal prohlídnout. Pak už jsme byli připraveni na povel vyběhnout a krásně se předvést. Avšak to se nám nedařilo a nedařilo, moje briardí štěně se už při rozběhu na mě radostně vrhalo a skákalo po mně celé kolo a v podstatě po celou dobu běhu. Nepomáhaly ani důrazné povely „neskákej!“, „nesmíš!“ Áťa byl prostě šťastný! Když už se mi ho podařilo trochu zkrotit, začal pro změnu běhat mimochodem, takže jsem u nohy měla takové malé, pravda roztomilé, velbloudě. Musím říct, že s námi Táňa i ostatní měli trpělivost a snažili se nás správnému běhu naučit, byl to však v tu dobu nadlidský úkon. Po skončení této „drezůry“ jsem se cítila jako po doběhu patnáctistovky na základní škole, úplně vyřízená. No a jak byl na tom můj drahý? Plný síly a elánu.

Po náročných výkonech jsem se opět sešla u kantýny, kde se už jen odpočívalo a nad dobrotami klábosilo o zážitcích ze setkání a dalších důležitých tématech...

Únava pomalu zmáhala i Áťu. Po příjezdu domů sebou doslova fláknul už v chodbě a na pár hodin byl „mrtvý“. Bylo to poprvé, kdy můj neutahatelný drahoušek byl totálně zmordovaný.

Setkání Briardů v Újezdě pro mě bylo krásným zážitkem. Nejen že jsem se dozvěděla spoustu informací a dobrých rad, co se týká vystavování a péče o briardího krasavce, ale vidět tolik krásných psů pohromadě bylo pro mě pohlazení pro oko i duši, obzvlášť pro mě, která jsem ve světě briardů teprve krátce.

Vždy jsem o briardovi jen snila, ale teď už ho mám, mého drahouška Áťu!

Chtěla bych tímto poděkovat za uspořádání Briardího setkání v Újezdě a za perfektní program. Už teď se s Áťou těšíme na další setkání a další společná dobrodružství J .

Alena

Kobíková